

عنوان مقاله:

بازخوانی فرایند مشارکت عمومی در حکمرانی و نقش آن در جلوگیری از انحراف های دینی، از منظر امام علی(ع)

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 11، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فاطمه رضائی - دانشجوی دکتری، گروه علوم قرآن و حدیث، واحد خرم آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران.

غلامرضا خوش نیت - استادیار، گروه علوم قرآن و حدیث، دانشکده شهید محلاتی، قم، ایران

کریم عبدالمکی - استادیار، گروه علوم قرآن و حدیث، دانشکده شهید محلاتی، قم، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بازخوانی فرایند مشارکت عمومی در حکمرانی، و نقش آن در جلوگیری از انحراف های دینی، از منظر امام علی(ع) است. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی بوده و نتایج نشان داد که مشارکت عمومی در حکمرانی و اداره امور، در ساماندهی زندگی اجتماعی مردم نقش مهمی دارد. امام علی(ع) با اموری چون تحریف معارف و حقایق دینی، فقدان هویت و اندیشه مستقل، فخرفروشی و استکبارورزی، طمع ورزی های مادی، تقلب و نفاق، جهالت و تعصبات ناروای مذهبی، به دلیل آسیب رساندن به گرایش همگانی مردم به حکمرانی، مقابله کردند. هوای نفس، موقعیت خواهی و شهرت طلبی، فهم انسان را از منابع دین تغییر می دهد و موجب انحراف انسان، بدعت در دین و استفاده های نابجا از قرآن و روایات می شود. تحریف معارف و حقایق دین با منحرف کردن دین از مسیر اصلی خود، باعث بدبینی مردم نسبت به حکومت اسلامی و کناره گیری آنان از مشارکت در حکمرانی می شود. از دست دادن هویت و اندیشه مستقل، با وادار کردن مردم به تقلید کورکورانه و تبعیت بدون اندیشه، آنان را از مشارکت عمومی در حاکمیت بازمی دارد. خودپسندی و خودخواهی، با سوق دادن به سمت اموری که خوشایند و دلخواه انسان است، باعث می شود که با عقاید و ارزش های عقیدتی و اجتماعی که ناسازگار با خواسته اوست، به شیوه توجیه و تطهیر رفتار و پافشاری بر گزینه دلخواه عمل شود و مجال مشارکت برای اندیشه های مخالف فراهم نشود. از منظر امام علی(ع)، طمع به عنوان بدترین چیز، معیار شر، عامل بردگی، مرکب قاتل، عامل فساد و تباهی حاکمیت است. مبارزه با تقلب و نفاق، حافظ اعتماد عمومی و سلامت مشارکت عمومی است. آسان سازی هزینه زندگی مردم و برداشتن تنگناهای معیشتی به وسیله حاکم، نشان دهنده حسن ظن حاکم بر مردم است و آثار روحی و روانی مهمی در مشارکت عمومی و جلوگیری از انحراف دینی خواهد داشت. تعصبات ناروای مذهبی ناشی از غفلت و جهالت افراد و از میان برداشتن آنها باعث جلوگیری از هدر رفتن سرمایه های انسانی و گرایش کورکورانه افراد به انحرافات می شود. عدالت ورزی، سیاستی فراگیر و همگانی است. تامین رضایت عمومی و سالم سازی اجتماع مسلمین از انحرافات، تنها در سایه عدالت محقق می شود.

کلمات کلیدی:

مشارکت عمومی، حکمرانی، انحرافات دینی، امام علی(ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2057557>

